

AVDELNINGEN FÖR STÖD OCH UTVECKLING
Utredning
Åsa Sars
Telefon 010-224 93 87
asa.sars@lansstyrelsen.se

Regeringskansliet
Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet
fi.ofa.k.remissvar@regeringskansliet.se

Indelningskommitténs betänkande Myndighetsgemensam indelning – samverkan på regional nivå (SOU 2018:10) (Fi/2018/00966/K)

Länstyrelsen i Västmanlands län har tagit emot rubricerad remiss och lämnar nedanstående remissvar. Yttrandet är strukturerat enligt slutbetänkandets innehåll och omfattar följande punkter:

- Överväganden och förslag på myndighetsgemensam indelning (3.3)
- Följder av samordnad indelning för länstyrelsens samordningsuppdrag (3.4.3)
- Länstyrelsens roll
- Sex områden i en gemensam geografi (3.6)
- Alternativt förslag till geografisk indelning (3.7)
- Ikraftträdande (3.8)
- Förslag på beteckning och utformning av namn (4.1.10 samt 4.2)
- Landstingens, kommunernas och befolkningens synpunkter vid ändringar i landstingsindelningen (5)
- Finansiering av förvaltningsutgifter för det regionala utvecklingsansvaret (7)

Sammanfattning

- Länstyrelsen ställer sig bakom kommitténs förslag om behovet av en sektorsmyndighetsgemensam indelning för samverkan på regional nivå. Länstyrelsen anser att utöver de tidigare förslag på myndigheter som Länstyrelsen lämnat samt kommitténs förslag, bör även Försäkringskassan, Skogsstyrelsen, Lantmäteriet, Inspektionen för vård och omsorg (IVO), Skolinspektionen samt Skatteverket omfattas av en gemensam myndighetsindelning. (3.3)
- Länstyrelsen är den centrala arenan för samverkan kring länets utveckling på regional nivå. En fortsatt effektiv samverkan mellan länstyrelse, regionkommun och primärkommun inom flera områden, bland annat inom samhällsplaneringsfrågor är av betydelse för att man med gemensamma krafter ska kunna bidra till en hållbar tillväxt och utveckling i respektive län. Förutsättningarna för länstyrelserna som en naturlig part för att kunna fylla

rollen som statens företrädare på regional nivå behöver preciseras och stärkas ännu mer. (3.4.3)

- Länsstyrelsen tillstyrker Indelningskommitténs förslag på indelning i sex gemensamma geografiska områden. (3.6)
- Länsstyrelsen avstyrker förslaget om en alternativ indelning (enligt Polismyndighetens indelning) i sju regioner. (3.7)
- Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att ändringarna ska träda ikraft den 1 januari 2021, förutsatt att myndigheterna får rimlig tid för omstrukturering. (3.8)
- Länsstyrelsen tillstyrker förslag om beteckningen på kommuner på regionala nivå samt utformning av namn. (4.1.10 samt 4.2)
- Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att förvaltningsutgifterna för länsstyrelserna minskas med motsvarande belopp som länsstyrelserna idag för över till landstingen eller samverkansorgan. (7)
- Länsstyrelsen anser att en del av anslaget 1:1 Regionala tillväxtåtgärder som tillfaller länsstyrelserna borde höjas så att det finns en undre beloppsgräns på 2 miljoner kronor för samtliga länsstyrelser. (7)

3.3. Överväganden och förslag på myndighetsgemensam indelning

Indelningskommitténs förslag

Indelningskommittén föreslår att följande tio myndigheter ska ingå i den myndighetsgemensamma indelningen:

- Arbetsförmedlingen
- Försvarsmakten
- Kriminalvården
- Migrationsverket
- Polismyndigheten
- Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige (strukturfondsprogram)
- Säkerhetspolisen
- Tillväxtverket (strukturfondsprogram)
- Trafikverket
- Åklagarmyndigheten.

Länsstyrelsen Västmanlands län

Fler myndigheter bör omfattas av reformen

Länsstyrelsen delar, i enlighet med tidigare remissvar, Indelningskommitténs förslag på myndigheter, men vill framföra att genom att begränsa förslaget till ett urval av myndigheter så formas ingen tydlig helhetsbild av statlig regional samordning. Länsstyrelsen föreslår därför att fler myndigheter än de tio som räknas upp är särskilt intressanta ur perspektivet samordning på regional nivå. Länsstyrelsen har i sitt yttrande avseende delbetänkandet ”Regional indelning tre

nya län” (SOU 2016:48) förutom ovanstående myndigheter även nämnt Försäkringskassan samt Skogsstyrelsen:

- *Försäkringskassan* svarar tydligt mot de kriterier som kommittén satt upp. Länsstyrelsen ser en nära koppling mellan Försäkringskassan, hälso- och sjukvården och Arbetsförmedlingen. Försäkringskassan är även med i de regionala partnerskapen för strukturfonderna.
- *Skogsstyrelsen* har också starka kopplingar till länsstyrelsernas arbete, exempelvis inom miljömålen och landsbygdsutveckling. Det senare är självfallet kopplat till strukturfonderna.

Länsstyrelsen tillstyrker att Indelningskommittén även föreslagit Kriminalvården samt Säkerhetspolisen.

Länsstyrelsen vill ytterligare lägga till nedanstående myndigheter:

- *Lantmäteriet* bör ingå, med tanke på kopplingen till länsstyrelsernas arbete inom fysisk planering och naturvård m.m.
- Kommittén väljer bort ”rena tillsynsmyndigheter”, men här har Länsstyrelsen en annan syn. Länsstyrelserna kan hänvisa till Ansvarskommittén som argumenterar för att samordna statens tillsynsmyndigheter gentemot kommunerna. Således bör även främst *Inspektionen för vård och omsorg (IVO)* och *Skolinspektionen* övervägas i detta sammanhang. Länsstyrelsen ser en tydlig koppling till hälso- och sjukvården och den regionala utvecklingen.
- *Skatteverket* lyfts fram i enkätsvaren (se sidan 108) och Länsstyrelsen ser goda skäl att överväga även denna myndighet.

Flera av de uppräknade myndigheterna har betydelse även i ett totalförsvarsperspektiv och planering för civilt försvar på regional nivå.

Områden och utmaningar med behov av samordning

En ändamålsenlig och samordnad regional organisation för myndigheter som ansvarar för statliga uppgifter som påverkar regional utveckling och tillväxt har stor betydelse för kommuner, medborgare och företag.

Indelningskommittén lyfter fram tre områden med särskilt behov av samordning: krisberedskap och totalförsvar, regional utveckling samt mottagande av nyanlända.

Länsstyrelsen vill lyfta fram fler frågor av betydelse som idag samordnas av Länsstyrelsen och som kommer att kräva en ännu tydligare statlig samverkan och samordning:

- Verka för genomslag och uppföljning i arbetet med Agenda 2030.
- Robusthet i våra samhällssystem
- Klimat- och energiomställning
- Uppnå miljö kvalitetsmålen
- Samhällsplanering och bostadsförsörjning
- Landsbygdsutveckling

- Integration
- Jämställdhet och mänskliga rättigheter

För att hantera sektorsövergripande samhällsutmaningar behövs en tydlig, stark och samordnad statlig närvaro. En samordnad statlig regional indelning skulle kunna öka förutsättningarna för att ta tillvara de gemensamma insatser som den statliga sektorn kan bidra med på regional nivå. I detta avseende behöver Länsstyrelsen få en tydligare samordningsroll. Länsstyrelsen kan då tydligare samordna de statliga myndigheterna med fokus på att underlätta samverkan mellan statliga myndigheter samt mellan statliga myndigheter och kommunala självstyrelseorgan på länsnivå. I detta avseende handlar det om att tillsammans hitta arbets sätt som möjliggör för centrala myndigheter att utveckla en god samverkan med länsstyrelser och regionalt tillväxtansvariga organ på länsnivå, oavsett hur den större regionala organisationen ser ut.

Länsstyrelser och landsting/samverkansorgan arbetar tvärsektoriellt och med stark förankring i den regionala och lokala miljön. Centrala myndigheter arbetar sektorsvis och är i huvudsak organiserade utifrån ett nationellt perspektiv.

3.4.3 Följder av samordnad indelning för länsstyrelsens samordningsuppdrag

Indelningskommittén

Indelningskommittén för på sidorna 126–127 ett resonemang om hur staten ska samordnas regionalt. Indelningskommittén understryker vikten av att det i samtliga frågor finns någon utpekad myndighet med ett särskilt uppdrag att samordna andra myndigheter inom det myndighetens gemensamma området. Valet står mellan en myndighet som samordnare eller att välja en av länsstyrelserna inom ett geografiskt område. Utredningen lyfter även fram ett tentativt förslag om att utnämna en sektorsmyndighet att samordna andra sektorsmyndigheter inom några utpekade områden samt länsstyrelsernas uppdrag och förmåga att svara för statlig samordning på länsnivå.

Länsstyrelsen Västmanland

Hur samordning ska ske inom ett geografiskt område är en central och angelägen grundfråga. Länsstyrelsen ser inget behov av att en länsstyrelse pekas ut som samordnande aktör inom ett geografiskt område.

Länsstyrelsernas roll

Länsstyrelsen är den centrala arenan för samverkan kring länets utveckling på regional nivå. Länsstyrelserna har lång erfarenhet och stor vana att arbeta med olika typer av samordning, oavsett vilken regional indelning som gäller för myndigheter, företag eller organisationer. Länsstyrelserna bör fortsätta och på ett tydligare sätt ha fokus på att samordna statliga myndigheter inom det egna länet, bland annat för att främja statliga myndigheters medverkan i respektive läns regionala tillväxtstrategier. Länsstyrelsens uppdrag att samordna statliga

myndigheters insatser skulle avsevärt underlättas om respektive statlig myndighet prioriterade myndighetens närvaro och beslutskraft på länsnivå, som är den naturliga och självklara relevanta regionala samordningsnivån.

En viktig samverkanspartner för länsstyrelserna är kommunerna. Det gäller i synnerhet befolkningsmässigt små kommuner som har begränsad kapacitet att upprätthålla kompetens inom alla områden och många gånger förlitar sig på stöd och vägledning från länsstyrelserna. Länsstyrelserna är den enda statliga myndighet som möter primärkommunerna sektorsövergripande och tvärsektorieellt kontinuerligt. Länsstyrelserna är dessutom den enda statliga myndighet som har till uppgift att göra sammanvägda bedömningar och att därmed avgöra intressekonflikter på lokal och regional nivå. För detta krävs närvaro, god kunskap samt långsiktiga och bra relationer som bygger på trovärdighet och kontinuitet.

Förutsättningarna för länsstyrelserna att kunna fylla rollen som statens företrädare på regional nivå behöver preciseras och stärkas. Även fortsättningsvis krävs en effektiv samverkan mellan länsstyrelse, regionkommun och primärkommun inom flera områden, bland annat inom samhällsplaneringsfrågor för att med gemensamma krafter bidra till en hållbar utveckling. En effektiv samverkan är avgörande för att lyckas bidra till hållbar utveckling och uppfyllandet av de globala målen enligt Agenda 2030.

Länsstyrelsen vill i sammanhanget betona vikten av tydliga instruktioner för samordningsansvaret. Länsstyrelsens verksamhet borde spegla det statliga helhetsperspektivet, regeringens ambitioner om en hållbar utveckling och de nationella målen. Även länsstyrelsernas roll beträffande regional tillväxt och utveckling behöver preciseras och stärkas.

Länsstyrelsen arbetar och är pådrivande inom ramen för av regeringen och riksdagen fattade beslut med samordning och hållbarhetsfrågor på många olika sätt. Beträffande hållbar utveckling har länsstyrelserna besvarat remissen om uppdrag till statliga myndigheter att bidra med underlag till Sveriges genomförande av Agenda 2030¹. Länsstyrelsen bedömer att länsstyrelserna med hänsyn tagen till de verksamheter som myndigheterna ansvarar för skulle kunna ta en betydande roll och ansvar för samordning, genomförande och uppföljning av arbetet med Agenda 2030. Det finns ingen annan statlig myndighet som har sådan bredd i sina verksamheter som länsstyrelsen. Verksamheterna täcker de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna inom hållbarhetsbegreppet.

Länsstyrelsen i Västmanlands län arbetar ambitiöst med att stärka samverkan för de globala målen och för att åstadkomma konkreta åtgärder och resultat inom Agenda 2030. I Västmanlands län finns en väl etablerad samverkan sedan lång tid tillbaka. I länet finns under ledning av Länsstyrelsen miljö- och klimatråd, jämställdhetsråd samt integrationsråd med ett stort antal aktörer från myndigheter,

¹ Ert dnr Fi2016/01355/SFÖ.

kommuner, organisationer och näringslivet. I länet finns också samverkansråd för de statliga myndigheterna och ett politiskt partnerskap för samordning av utvecklingsfrågor för Västmanlands län (SUV). Samtliga nämnda samverkansorgan leds av landshövdingen. Engagemanget är stort och positivt.

Landshövdingeämbetet är en samlade kraft. Det är en unik roll utöver vad en vanlig myndighetschef har. Landshövdingar har av tradition en stor auktoritet och kan i kraft av sitt ämbete ta initiativ i viktiga frågor för länen och få viktiga aktörer att dra åt samma håll. Landshövdingen är regeringens representant, en samlade kraft och är en neutral funktion som uppfattas som positiv i många sammanhang.

Länsstyrelserna är en tvärsektorieell regional myndighet som arbetar på regeringens uppdrag på den regionala nivå som anges. Länsstyrelserna har sedan många år en långtgående samverkan mellan de 21 myndigheterna som sträcker sig från landshövdinge- och länsrådsnivå till enskilda handläggare som i sitt dagliga arbete med olika typer av ärenden stämmer av beredningsprocessens olika steg. Denna samverkan startade en gång i tiden med målet att ensa samt skapa enhetliga rutiner för alla 21 länsstyrelser i landet. Detta har inneburit att idag arbetar länsstyrelserna i mångt och mycket som om de vore en organisation, utan att för den skull tappa sin suveränitet som egna myndigheter. Detta är en viktig förutsättning för att länsstyrelserna ska kunna leva upp till de lokala och regionala behov som olika aktörer i respektive län har.

Samverkansarbetet syftar till att skapa ett enhetligt arbetssätt och bedömningsgrunder så att frågor i största möjligaste mån hanteras på liknande sätt oavsett var i landet beslut fattas. Samverkan leder också till att effektivisera verksamheten genom att resurser samordnas mellan 21 myndigheter.

Länsstyrelserna bedriver gemensamma utvecklingsprojekt i syfte att bland annat underlätta för den enskilde, invånaren, kommunen eller företagaren, att komma i kontakt med eller få information från länsstyrelserna.

Länsstyrelserna har en särskild samverkansstruktur för intern samverkan mellan de enskilda myndigheterna. Syftet är att säkerställa enhetlig och rättssäker ärendehandläggning. Se bilaga 1.

Länsstyrelsen ska genom sin verksamhet minska sårbarheten i samhället, bevaka att risk- och beredskapshänsyn tas i samhällsplaneringen samt utveckla en god förmåga att hantera sina uppgifter under fredstida krissituationer och höjd beredskap enligt förordning (2017:868). Lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och Förordningen (2003:779) om skydd mot olyckor anger att länsstyrelsen är den myndighet som, om det fordras omfattande räddningsinsatser i kommunal räddningstjänst, får ta över ansvaret för räddningstjänsten i de kommuner som berörs av insatsen.

Under sommaren 2018 har konsekvenserna av långvarig torka bland annat resulterat i omfattande skogsbränder och extrema risker för skogsbränder i stort sett hela landet. Den 23 juli övertog Länsstyrelsen i Gävleborgs län

räddningstjänsten i Ljusdals kommun, samtidigt förekom det omfattande skogsbränder i Jämtlands, Dalarnas och Norrbottens län. Den här typen av händelser visar på vikten av en väl fungerande krisberedskap som är uppbyggd i tre nivåer; lokal, regional och central nivå. Länsstyrelserna har en nyckelroll för samordning och samverkan inte minst genom sitt områdesansvar för länet vid en kris. Länsstyrelserna har kunskapen om de lokala förutsättningarna för krisberedskapen i respektive län samtidigt som länsstyrelserna har möjlighet till att skapa regional samordning av lokala resurser. Länsstyrelserna understödjer samtidigt centrala myndigheters lägesbilder och därmed deras möjlighet att hantera samhällsstörningen i ett nationellt perspektiv. En försvårande omständighet är dock variationen av myndigheternas geografiska indelning. Detta var särskilt tydligt under sommaren 2018 då skogsbränder förekom i flera län parallellt samtidigt som det förekom extrema brandriskvärden i stora delar av landet.

Erfarenheter från länsstyrelsernas hantering av tidigare samhällsstörningar har under sommaren 2018 tagits om hand och länsstyrelserna har utarbetat ett väl fungerande system för samverkan. Länsstyrelserna har vid hantering av skogsbränderna under den gångna sommaren visat på god förmåga att stödja varandra. En gemensam metod för personalförsörjning av länsstyrelsernas krisledningsorganisationer har utarbetats, vilket har ökat länsstyrelsernas förmåga att hantera allvarliga samhällsstörningar över längre tid. Det har varit kompetenser inom stabsmetodik, naturvårdsbränning, GIS, kommunikation, ekonomi etc.

3.6 Sex områden i en gemensam geografi

Indelningskommitténs huvudförslag

Indelningskommittén föreslår att de myndigheter som enligt kommitténs förslag ska omfattas av en gemensam indelning ska omfatta sex geografiska områden, vilka följer sjukvårdens indelning i sjukvårdsregioner.

Tabell 1: Indelning enligt sjukvårdens sex regioner.

Område	Län	Antal kommuner	Befolkning ¹
Nord	Jämtland, Norrbotten, Västerbotten, Västernorrland	44	895 534
Mitt	Dalarna, Gävleborg, Södermanland, Värmland, Uppsala, Västmanland, Örebro	80	2 082 515
Stockholm-Gotland	Stockholm, Gotland	27	2 366 738
Öst	Jönköping, Kalmar, Östergötland	38	1 058 269
Väst	Halland, Västra Götaland	55	2 015 607
Syd	Blekinge, Kronoberg, Skåne	46	1 701 579

1) Källa: SCB, 2017-12-31

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget, då detta förslag omfattar alla de län som Västmanland har en naturlig samverkan med.

Länsstyrelsen lämnar följande synpunkter:

Länsstyrelsen ser inte att en ändrad regional indelning av de uppräknade myndigheterna får någon direkt påverkan på länsstyrelsernas samverkansarbete. En ändrad regional indelning av myndigheter som verkar i länet kommer dock sannolikt innebära att Länsstyrelsen behöver etablera nya samverkanskanaler med respektive myndighetsregion, något som länsstyrelserna har lång erfarenhet av och inte ser något problem med.

Länsstyrelsen betonar vikten av att de statliga myndigheterna indelas så att deras myndighetsgränser följer länsgräns så att inte flera regioner spänner över samma län. När det gäller indelningen av de uppräknade statliga myndigheterna i regioner är det viktigt att indelningen av andra myndigheter görs med hänsyn tagen till befintliga länsgränser så att hela den geografiska länsindelningen, d.v.s. länsstyrelsernas geografiska områdesansvar hamnar inom ett och samma geografiska område för var och en av de statliga myndigheterna. Detta har inte minst betydelse för planeringen för civilt försvar.

En samordnad regional indelning kräver ökad styrning av myndigheternas interna val av lokalisering. Länsstyrelsen vill lyfta fram att det är angeläget för vårt samordningsuppdrag att varje statlig myndighet har myndighetsföreträdare utsedda för respektive län. Det är också av vikt att varje myndighet utvecklar sitt kunskapsunderlag om de regionala förutsättningarna för de län som man kan komma att få ansvar för.

3.7 Alternativt förslag till geografisk indelning

Indelningskommitténs förslag

Utredningen föreslår som en alternativ indelning att följa Polismyndighetens indelning i sju regioner:

Tabell 2: Indelning enligt Polismyndighetens sju regioner.

Område	Län	Antal kommuner	Befolkning ¹
Nord	Jämtland, Norrbotten, Västerbotten, Västernorrland	44	895 534
Bergslagen	Dalarna, Värmland, Örebro	43	865 471
Mitt	Gävleborg, Uppsala, Västmanland	28	925 703
Stockholm	Stockholm, Gotland	27	2 366 738
Öst	Jönköping, Södermanland, Östergötland	35	1 106 074
Väst	Halland, Västra Götaland	55	2 015 607
Syd	Blekinge, Kalmar, Kronoberg, Skåne	58	1 945 115

1) Källa: SCB, 2017-12-31

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västmanlands län avstyrker förslaget.

Västmanlands län är en del av den funktionella regionen Östra Mellansverige och Stockholm-Mälarenregionen. I regionen har under lång tid utvecklats en storregional samverkan inom framförallt regional tillväxt och infrastruktur. I regionen sker en omfattande arbetspendling, vilket gör att regionen hänger samman allt mer. Runt 80 procent av allt resande med tåg sker i Stockholm-Mälarenregionen.

Det omfattande resandet gör att frågor om infrastruktur och bostadsbyggande är centrala samverkansområden. Länen samverkar inom infrastrukturområdet inom det storregionala samarbetet ”En bättre sats” som drivs av Mälardalsrådet. Denna samverkan har bidragit till gemensamma prioriteringar avseende

infrastrukturinvesteringar och biljettsystem som bidrar till att främja resande och transporter på ett smidigt sätt.

4Mälarstäder är ett samverkansprojekt mellan kommunerna Enköping, Eskilstuna, Strängnäs och Västerås. Utgångspunkterna för samarbetet är att stärka de fyra kommunerna i regionsamarbetet och bidra till en gemensam syn på långsiktiga utvecklingsfrågor. År 2013 antogs en avsiktsförklaring med åtta områden som ansågs vara extra viktiga att arbeta kring. År 2016 uppdaterades avsiktsförklaringen med ytterligare två områden.

Den geografiska samverkan som beskrivs ovan visar på att Polismyndighetens indelning skulle splittra Östra Mellansverige i fyra regioner:

- Bergslagen (Dalarna, Värmland, Örebro)
- Mitt (Gävleborg, Uppsala, Västmanland)
- Stockholm (Stockholm, Gotland)
- Öst (Jönköping, Södermanland, Östergötland)

Att följa Polismyndighetens indelning kan därmed inte få stöd från Länsstyrelsen i Västmanlands län.

3.8 Ikraftträdande

Indelningskommitténs förslag

Ändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2021.

Länsstyrelsen i Västmanlands län

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget, förutsatt att myndigheterna får rimlig tid för omstrukturering.

4.1.10 Förslag på beteckning

Indelningskommitténs förslag

Beteckningen för kommuner på regional nivå
Beteckningen för kommuner på regional nivå ska vara region. En definition av vad som avses med region ska införas i kommunallagen. Av definitionen ska det framgå att en region är en kommun på regional nivå. Även en definition av kommun ska införas med innebörden att en kommun är en kommun på lokal nivå.

Benämning på fullmäktige och styrelse

Fullmäktige i kommuner på regional nivå ska i kommunallagen, vallagen och annan lagstiftning benämnas regionfullmäktige. Styrelsen ska benämnas regionstyrelse. Som en följd av det ska möjligheten att använda dessa beteckningar i lagen om regionalt utvecklingsansvar i vissa län upphöra att gälla.

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västmanlands län tillstyrker förslagen.

4.2 Utformning av namn

Indelningskommitténs förslag

Namnen på de enskilda regionerna ska utformas så att ordet Region placeras före namnet på respektive län och att ordet län ingår i namnet enligt följande modell: Region Norrbottens län, Region Skåne län, Region Stockholms län, Region Västra Götalands län osv.

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västmanlands län tillstyrker förslaget.

5 Landstingens, kommunernas och befolkningens synpunkter vid ändringar i landstingsindelningen

Indelningskommitténs förslag

Vid prövning av frågan om ändring i landstingsindelningen ska särskild hänsyn tas till önskemål och synpunkter från det eller de landsting som närmast berörs av ändringen. Det ska krävas särskilda skäl för att besluta om en ändring i landstingsindelningen mot ett berört landstings vilja.

Vid prövning av frågan om ändring i landstingsindelningen ska särskild hänsyn tas till önskemål och synpunkter från den eller de kommuner som närmast berörs av ändringen.

Befolkningens önskemål och synpunkter ska beaktas vid ändringar i landstingsindelningen. Berörda landsting ska, om det inte är uppenbart obehövt, som ett led i beredningen av ett yttrande eller en ansökan om ändrad landstingsindelning inhämta synpunkter från sina medlemmar.

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västmanlands län tillstyrker förslagen.

7 Finansiering av förvaltningsutgifter för det regionala utvecklingsansvaret

Indelningskommitténs förslag

Förvaltningsutgifterna för länsstyrelserna minskas med motsvarande belopp som länsstyrelserna idag för över till landstingen eller samverkansorgan.

Länsstyrelsen Västmanlands län

Länsstyrelsen i Västmanlands län tillstyrker förslaget.

Länsstyrelsen vill i sammanhanget framföra att den förvaltningsmodell som idag innebär en fördelning av anslagsmedel mellan länsstyrelserna och landstingen/regionerna borgar för ett gynnsamt samarbete. Bägge parter har uppdrag från regeringen i regleringsbrev och villkorsbeslut som bygger på att hållbar regional tillväxt och utveckling är en uppgift både för staten och regionerna, med den skillnaden att regionerna förfogar över merparten av det statliga anslaget 1:1 Regionala tillväxtåtgärder och de statliga förvaltningsmedel som tillkommer för själva hanteringen.

Anslaget 1:1 Regionala tillväxtåtgärder är ett viktigt verktyg för att staten på regional nivå ska kunna vara en samverkande och främjande aktör i enlighet med Förordning (2017:583) om regionalt tillväxtarbete. Det är angeläget att även länsstyrelserna som statens representant i respektive län får tillgång till utvecklingsmedel för att aktivt kunna medverka i det regionala tillväxtarbetet och i genomförandet av sammanhållningspolitiken samt för att prioritera myndighetsgemensamma insatser. Länsstyrelsen anser därför att den del av anslaget 1:1 Regionala tillväxtåtgärder som tillfaller länsstyrelserna borde höjas så att det finns en undre beloppsgräns på 2 miljoner kronor för samtliga länsstyrelser.

I detta ärende har landshövding Minoo Akhtarzand beslutat och utredare Åsa Sars varit föredragande. I ärendets slutliga handläggning har även länsråd Ulrica Gradin, övriga medlemmar i Länsstyrelsens ledningsgrupp samt arbetstagarrepresentanterna deltagit.

Minoo Akhtarzand

Åsa Sars

Bilaga 1

